

S VIKTORKOU SE LARA CÍTILA V BEZPEČÍ. VIKTORKA JÍ DÁVALA JÍST, HLADILA JI A V ZAHRADĚ SI HRÁLY PO CELÝ DEN. SVÉHO MALÉHO PEJSKA OPOUŠTĚLA JEN TEHDY, KDYŽ ŠLA PRO DALŠÍ MISKU PSÍCH DOBROT.

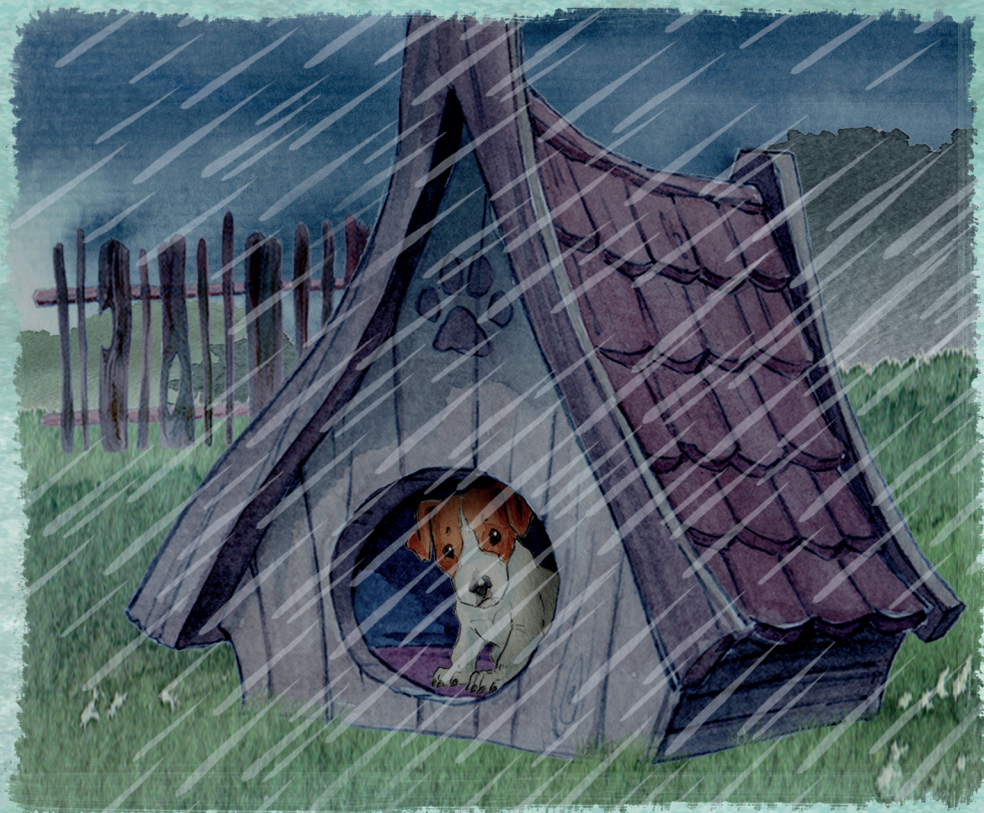
Á I KDYŽ TO BYLA TOHO DNE UŽ TŘETÍ MISKA,
LARA SE PUSTILA DO JÍDLA, JAKO BY CELÝ TÝDEN HLADOVĚLA.

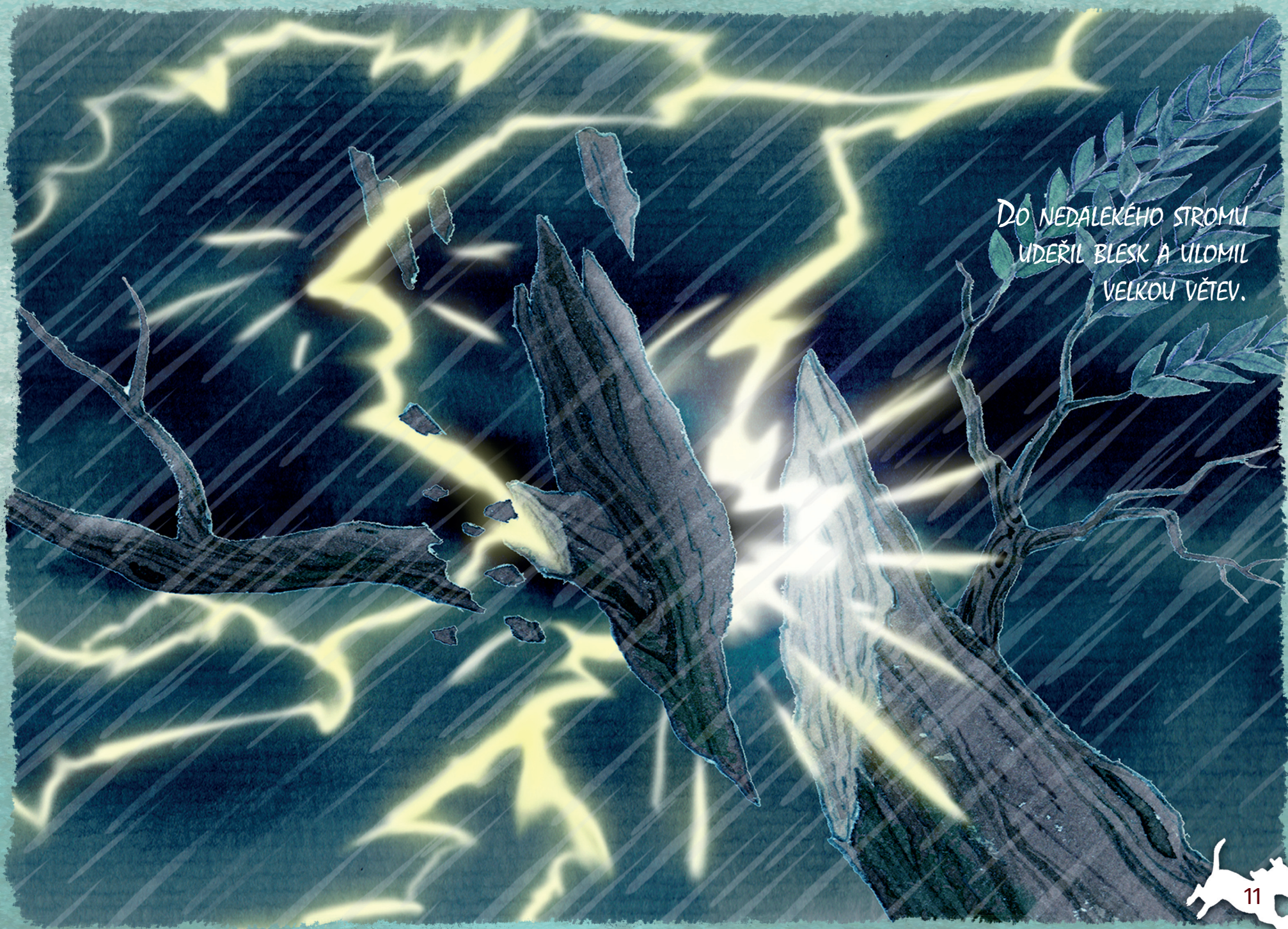
POMALU SE SCHYLOVALO K VEČERU. VIKTORKA SVÉHO PEJSKA JEŠTĚ JEDNOU POHLADILA A ODEŠLA. LARA UNAVENĚ ZAVŘELA OČI A OKAMŽITĚ USNULA V ZAHRADĚ PŘED SVOU KRÁSNOU PSÍ BOUDOU.

BYLA ÚPLNÁ TMA, KDYŽ MRAKY PLÍŽIVĚ ZAKRYLY HVĚZDY NA NEBI. NA ZEM SE SNESLY PRVNÍ DEŠŤOVÉ KAPKY, KTERÉ SE ZÁHY ZMĚNILY V HUSTÝ LNÁK. LARA SKOČILA DO BOUDY. AŽ TEĎ SI UVĚDOMILA, ŽE ZŮSTALA SAMÁ, A ZAČALA SE BÁT! BLESKY OZÁŘILY OBLOHU – PŘIŠLA BOUŘKA. HROMY BURÁCELY TAK MOCNĚ, ŽE SE LARA ROZKLEPALA STRACHEM. TO SE DEJSKŮM OBČAS STÁVÁ, ŽE SE BOJÍ BOUŘKY A KDYŽ BLESKY UDEŘÍ PŘÍLIŠ BLÍZKO – UTÍKAJÍ A ANI NEVÍ KAM.

DO NEDALEKÉHO STROMU
UDĚŘIL BLESK A ULOMIL
VELKOU VĚTEV.